

Μην αναβάλλεις τη χαρά...

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Μια από την βασικές αιτίες που δεν χαιρόμαστε είναι ότι περιμένουμε να συμβεί κάτι σπουδαίο, μεγάλο, φοβερό και εκπληκτικό, για να πούμε “έχω αιτία να είμαι χαρούμενος”.

Άδικα περιμένουμε. Δεν πρόκειται να συμβεί τίποτα. Η ζωή είναι μικρά πολύ μικρά καθημερινά πράγματα. Εκεί είναι η ομορφιά της.

Μαθαίνουμε να μην αναβάλουμε την χαρά, περιμένοντας μια μεγάλη στιγμή. Η χαρά είναι κρυμμένη στο πρωινό ξύπνημα, στην χαραυγή, στον καφέ ή τσάι που φτιάχνεις ή πίνεις. Στην προσευχή που έχει ευχαριστία και δοξολογία. Σε ένα καντήλι που θα ανάψεις, σε ένα λιβάνι που θα μυρίσεις, στο φαγητό που ετοιμάζεις για σένα ή την οικογένεια σου.

Στην δουλειά που κάνεις ή μοιράζεσαι με άλλους ανθρώπους.

Στον περίπατο με έναν καλό φίλο ή το αγαπημένο μας ζώο. Στην βροχή που σε πλένει, στην γη που σε κρατά, στον αέρα που σε σκορπά, στην φωτιά που μέσα σου κεντά.

Στην χειραψία που είσαι παρών. Στην αγκαλιά που δεν είσαι απών. Στο φιλί που λαχταράς, στην ψυχή που αγαπάς στον έρωτα που δεν ρωτά.

Πάψε να τα αναβάλλεις όλα για μετά, δεν υπάρχει παρά μόνο στον νου σου, το μόνο που υπάρχει είναι το τώρα, και εσύ δυστυχώς έμεινες στο πουθενά.

π. Χαράλαμπος (Λίβυος) Παπαδόπουλος